

Kunnsfosposten

Julen 1949

God jul!

Godt nytt år!

A/S S. Sørensen

Skippergt. 37—39.

Bygningsartikler

Jernvarer

Sportsutstyr

Kjøkkenutstyr

Alltid til tjeneste.

J. C. Johnsen

MARKENSGT. 42

Jern, stål, metall

Rør og Rørdeler

Verktøy og redskap

samt

God jul!

SE INNOM OSS FOR JULEHANDELEN

God Jul, ønsker vi våre kunder.

VENNESLA LANDHANDEL

Telefon 6740.

Bra utvalg i julegaver for barn og voksne.

Juleutstilling hver lørdagskveld og søndag.

VENNESLA SAMVIRKELAG

Ski, staver, bindinger,

rattkjelker, sparkstøttinger m. v.

Peder Berntsen

Jernvare & Farvehandel. Tlf. 6719.

Kjøp elektrisk utstyr til JULEGAVER

NYE LYSEKRONER, LESELAMPER, LAMPETTER
BORDLAMPER OG SKJERMER

Eivind Eivindson

Elektrisk forretning. — Vennesla.

Har De sett utvalget av

bøker — leketøy — kosmetikk i

VENNESLA BOKHANDEL

Vennesla Blikkenslagerverksted.

Alt i blikkenslagerarbeid utføres.

Vedkurver — Koksbokser — Ovnsrør og plater.

Nils Ingebretsen.

Moseidmoen.

«CHIC»

Kjøp nyttige julegaver!

*Dameundertøy — Pynteforklær
Herrestromper.*

Utvalg i julepynt.

Inneh. MARGIT WETRUS

Tlf. 6802 — 6839.

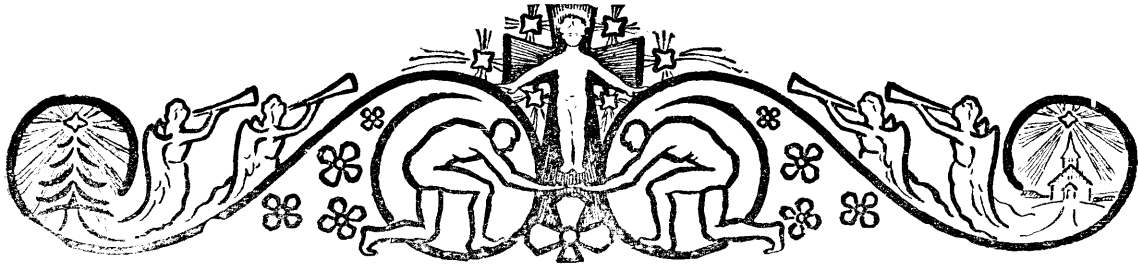
Godt utvalg i

julegaver

for voksne og barn.

M. STIANSEN

Telefon 6703.

En stor glede vederfares alt folket.

Luk. 2, 10.

Der har vært forkynt mange gledesbudskap for nasjonene og folkeslagene gjennom tidene. Tenk på det gledesbudskap det norske folk fikk høre 8. mai 1945: Vi er igjen et fritt folk.

Men alle gledesbudskap kommer i skyggen av det engelen forkynte på Betlehemsmarken. Det budskap han forkynte er den største og beste nyhet som noen gang har vært hørt på denne jord.

Dette budskap var ikke tiltenkt noen spesielle, men alt folket skulle det vederfares. Fra tidens morgen til tidens kveld, er dette budskap fullgyldig til frelse for hver den som hører det. Det kommer ikke saken ved om du er fattig eller rik. Heller ikke om du er av høy eller lav byrd. Det gjelder hver menneskjel, uten unntagelse.

Hva bestod dette budskap i?

Jo, eder er idag en FRELSE født. Det var den store glede, og den store nyhet Gud lot forkynde over jorden.

Har det blitt en stor glede for deg? Hvis ikke, har du enda tilgode ditt livs største opplevelse.

Tegnet på at de hadde hørt rett, var at de skulle finne et barn, svøpt, liggende i en krybbe. Der i det lille barn, der ligger den store glede skjult. Derfor skjønner vi at Guds rikes skatter de er hemmeligheter, skjult for den forstandige og vise. Hvem vil gå til krybben og til et lite barn for å oppdage den store glede som skulle vederfares en.

Men alle som har funnet den store glede, de fant barnet og istemmer av fullt hjerte: Ære være Gud.

I Hebr. 10, 7. står hans komme til jord omtalt. Dette sted beviser at han skulle komme til vår jord som et lite barn. Der står:

«I det han treder inn i verden sier han: Et legeme lagede du for meg. — Se, jeg kommer, o Gud, for å gjøre din vilje».

Guds vilje med Jesus var at han skulle komme til verden for å frelse syndere. For at det kunne bli realisert, måtte han få del i kjød og blod, og gjøre seg til ett med slekten.

Fra krybbe til korset, — i den gjerning — ligger vår frelse som ble forkynt hin julenatt.

Hans liv som menneske, idet han ble prøvet i alt, takkedes han Gud fullt ut. Selve loven var uten anklage mot ham. Dette liv han her fikk til, så det kunne takkes Gud.

Men også den andre siden: Vår synd og skyld overfor en krenket Gud og lov, kom han for å ordne. Han gikk til Golgata på slektens vegne, og stod til regnskap for oss alle. Der møtte Guds dom ham, den ene for oss alle. Og sluttresultatet på hans livsgjerning ente med dette rop: Det er fullbrakt. Frelsen for slekten er nå realitet, godkjent av høyeste autoritet.

Hvem som helst der kommer til Gud ved Kristus, de blir frelst.

Vi har nettopp hørt meldingen om det tragiske forlis mellom Okso og Sognvår fyr. 9 mennesker satte der livet til etter en hård og håpløs kamp mot det opprørte hav. Fire mann ble reddet. De ble reddet på en underlig måte. De satt i livbåten som var full av vann. De var samtlige stivfrosne og uten håp. Plutselig blir de oppmerksom på en komodeskuff. Der ble nytt liv og mot i dem, og denne skuff ble deres redning.

Vi legger ikke merke til en kommodeskuff i alminnelighet. Men disse 4, ett skritt fra døden,

de så i denne deres frelse. Den kom sikkert fra et høyere hold denne skuff. Der gis ingen tilfeldigheter.

Den samme Gud sendte sin sønn til frelse for deg julenatten. At du enda ikke har sett denne frelse og fått bruk for den, det beviser intet. Vent til du opplever din livskatastrofe, ditt forlis, da håper jeg du skal se og erkjenne betydning av denne store glede som her er omtalt. Den dag, når ikke du oyner annet enn fortapthet og undergang, da håper jeg hemmeligheten av dette ord må gå opp for deg.

Måtte denne jul få åpenbare for deg: Den store glede: Deg er en FRELSE født.

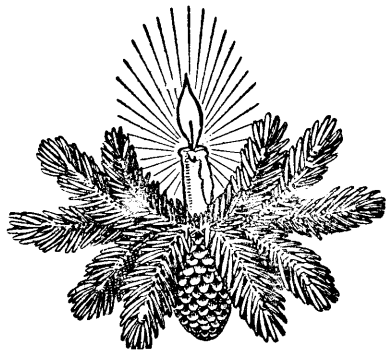
O. W. Fredwall.

Den store glede.

Alle vet hvilken betydning det har å være glad. Arbeidet går lettere. Byrdene som legges på kjennes ikke så tunge. Og framfor alt: Er man glad, skulle det gå an å være god.

Den allvitende Gud visste alt dette, og så gav han oss den store glede. Han befridde oss ikke for det som er tungt. Han sparer oss ikke engang for smerte. Men han gav oss den gledens kraft som oppveier alt dette. «Syrgjandene, men alltid sæle er me som på Jesus tror».

«Se, jeg forkynder dere en stor glede». Slik inntoneres budskapet om Frelserens fødsel. Navnet Jesus betyr: Gud frelser. Overalt og hver gang dette navn nevnes minnes vi om at der er redning og håp. Det går an å være menneske, siden Jesus er kom-

En Frelser er oss født!

Julen bringer oss frelsens store budskap. For vel 1900 år siden ble det sunget over Betlehems marker dette gledens budskap: Eder er idag en Frelser født, som er Kristus, Herren i Davids stad.

Gledens tid er kommet. Se, jeg forkynner eder en stor glede som skal vederfares alt folket. All sann og varig glede har sin rot i Jesu død og oppstandelse.

met til jord. Så vanskelig kan ingen bli stillet, at der ikke finnes noen åpning. Så svart er intet mørke, at ikke lyset kan trenge igjennom. Fredstanker har Gud med oss for å gi oss framtid og håp.

Gir ikke dette grunn til glede? Jo, såsant vi har oppdaget at vi har bruk for den Frelser som er oss født, og såsant vi har tatt imot ham i vårt arme hjerte. Alle ting gjør han nye. Alt har vi med ham, visstnok ikke synlig og følbart, men like reelt derfor. Vi har det i troen. «Jesus i ditt hjerte er alle ting verd, selv er han himmerikes rike».

Hvorfor gå lenger uten virkelig glede? Eller: hvorfor henge ved kunstige og kortvarige gleder? «Glede uten Gud ei finnes, uten Gud ei finnes fred, tom den glede er som vinnes, om vi glemmer Gud derved».

Lukk Jesus inn, så får du den store glede, som Herren i sin nåde også har tiltenkt deg.

Halvor Norgaard.

God jul Godt nytt år

ønsker Hunsfosposten alle sine lesere.

Redaksjonen.

En Frelser født.

Han kom herved for å lide og dø for alle menneskers overtredelser og synder. For skriften sier: Alle har syndet og fattes Guds ære. Og, syndens lønn er døden. Videre, den som gjør synd er syndens trell. Men her kommer Gud oss til hjelp. For det som var umulig for loven, idet den var maktesløs ved kjødet, det gjorde Gud, idet han sendte sin sønn i syndig kjøds lignelse og for syndens skyld og fordømte synden i kjødet. Du skal kalle hans navn Jesus for han skal frelse sitt folk fra deres synder. Gud gav oss det beste han hadde, sin egen sønn. For så har Gud elsket verden at han gav sin sønn, den enbårne, forat hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv. Dette er julens store gave til deg, fra Gud. En gave der kan gi deg et nytt liv, et nytt håp, en sann og varig glede. Som ikke er avhengig av de ytre omstendigheter, men som har sitt tilhold i Gud. Apostelen sier: Gled eder i Herren Alltid. Dette har sin grunn i syndernes forlattelse. Salig er den viss overtredelser er forlatt, og viss synd er skjult.

Idag er en frelser født.

Frelsen er en sannhet som gjelder alle mennesker. Han er kommet for alle, død for alle og oppstått for alle. Ingen er glemt av Gud. Han elsker alle. Som det er sant at synden er trengt igjennom til alle mennesker, så er det og sant at frelsens mulighet er gitt til alle mennesker. Frelsens grunnvoll er lagt, frelsen er blitt gjort ferdig for oss, men det står igjen for deg og ta imot den. Den som tror skal ikke fortapes, leste vi. Med hjertet tror man til rettferdighet. Skal dette bli din erfaring. Idag er en frelser født?

Ingar Fjellstad.

Angående julehelgen.

Det nærmer seg Jul, og etter gammel skikk er det alltid noe ekstra med Julehelgen. I hjemmene er det som regel et strev uten like, med vasking, baking og pusning samt kjøping av julepresanger alt etter som økonomien tillater det. Ja, for det er jo bare jul en gang om året.

Jeg har tenkt på om vi menn kunne gjøre noe for at denne helgen kunne bli noe mere enn bare strev. — Tenk om vi kunne få det til slik at vi sparte den tredje ferieuken til da, slik at fabrikkene sto stille denne uke.

Da først ble det Jul og den stille uke i ordets rette forstand. Det blir som regel for lite ro i Julehelgen som er for kort. Man kommer hjem Julaften og skal begynne igjen annedags kveld. Men selv om vi har en ytre ro og høytid, kan aldri Julen bli den store gledesfest som englene sang om hvis vi ikke åpner våre hjerter og hjem for Jesus. For Julens budskap er nøye knyttet til Jesu person. Det gjelder for oss at vi er med å bringer budskapet om Jesus ut til alle dem som ennå ikke kjenner ham. Har du tatt imot Jesus? Men hvorfor er du da ikke med å bringe budskapet til andre? Ingen som har funnet den store glede kan holde den for seg selv. Del da din glede med andre. Bli sjelevinner! Bli misjonsvenn.

Vil med disse ord ønske dere alle en gledelig Jul, med ønske om at det i framtiden må bli en lengere Julehelg.

Th. Hodnemyr.

Mannskap til sivilforsvar i Vennesla.

Til å beskytte sivilbefolkningen og materielle verdier under en eventuell ny krig er det i Vennesla i likhet med andre steder over hele landet utskrevet mannskaper til et sivilforsvar. Dette mannskap skal fortrinnsvis ikke være militærpliktige eller stå i hjemmestyrkene. Det viser seg vanskelig å få tak i folk som tilfredsstillende disse betingelser, og det ville lette arbeidet for

Arbeidslyst

«Forman Facts» gjengir resultatet av en undersøkelse som ble foretatt i 24 bedrifter. I denne gallupundersøkelse ble formennene i bedriften bedt om å oppgi hvilke av disse 10 ønsker de trodde var av størst betydning for arbeiderne å få oppfylt.

Deretter ble arbeiderne ved de samme bedrifter stilt samme spørsmål. Det ble laget et sammendrag av de to listene, og oppstillingen nedenfor viser resultatet.

Formennene er et ledd i bedriftens ledelse. Det overraskende resultat av undersøkelsene gir flg. moral: Legg først og fremst vekt på de moralske faktorer. Det er arbeidernes *virkelige* ønsker man skal ta hensyn til, ikke det De tror de ønsker.

Vi syntes det måtte være morsomt å se hvorledes de samme spørsmål ville bli besvart på Hunsfos, og satte igang med en liten lyngallup. Vi stilte spørsmålet litt annerledes; nemlig: Hvilke av disse 10 ønsker anser De viktigst for Dem å få oppfylt.

Skjemaer til utfylling ble utdelt til mannlige og kvinnelige arbeidere i fabrikk til formenn og kontorpersonal.

sivilforsvaret betraktelig om alle tjenestefrie menn mellom 18 og 60 år ville melde seg frivillig. Alle må allikevel regne med å bli utskrevet selv om det ikke skjer på frivillig basis.

Alle i og utenfor bedriften som ikke vil undra seg sin borgerplikt under en ev. nykrig, men vil la seg innrulle i sivilforsvaret kan henvende seg til ing. Kittelsen, Thomas Sundstøl og undertegnede *snarest*.

De som har fått tilsendt kartotek-kort til utfylling bes utfylle det og sende det tilbake så snart som mulig. Angi nøyaktig på kortet om De er militærpliktig, fritatt for militærtjeneste i fred eller helt fri. Jeg skal siden hvis Hunsfosposten vil stille spalteplass til disposisjon gi en nærmere redegjørelse om Sivilforsvaret, dets oppbygning og dets plikter.

For det lokale Sivilforsvar i Vennesla.

T. Brujjell.

I fabrikk fikk vi inn så godt som alle, mens formennene som vi ville ha skilt ut, leverte sammen med arbeiderne. Fra kontorpersonalets side møtte vi liten forståelse idet bare ca. halvparten av skjemaene ble utfylt, og vi kan derfor ikke ta med resultatet.

Foruten å besvare de 10 spørsmål som «Forman Facts» gjengir, gav vi anledning til å føre opp eventuelle tilleggssønsker. Her var mange forskjellige, bare for å nevne noen kan vi si at spørsmålet julegratiale var særlig i skuddet. En ville ha arbeidstiden 9—16 innført, mens en annen kom med flg. smukke «dikt».

Ett slips til hver.

Arbeider og funksjonær.

Damene på «salen» ønsket dagslyspærer, noe som sikkert er påkrevet ved et så anstrengende arbeid.

Når vi nå studerer tabellen må vi være oppmerksom på at det ikke går an å sammenlikne resultatene fra «Forman Facts» og Hunsfos, da spørsmålene er stillet forskjellig. Dessuten må man ikke legge for meget vekt på resultatene fra Hunsfos. Det var jo som sagt en lyngallup og vi har ikke fått anledning til å tale med alle som ble spurt.

Men det kan jo likevel være interessant å se, så får dere selv bedømme og diskutere resultatet.

Resultatet ble:	Forman Facts		Hunsfos	
	Arbeid- ne oppga nr.	Form. oppga nr.	Mannlige arb. oppg. nr.	Kvinne- arb. oppg. nr.
Full anerkjennelse for godt utført arbeid	1	8	7	2
At man har følelsen av å bety noe	2	10	9	6
En vennlig og forståelsesfull holdning fra arb.giveren når det gjelder personlige problemer	3	9	6	8
Trygghet.	4	2	2	5
God lønn.	5	1	1	4
Arbeid som interesserer.	6	5	5	6
Personlige fremtidsutsikter og bedriftens vekst og utvikling.	7	3	8	9
Godt forhold til arbeidskameratene.	8	6	3	3
Gode arbeidsforhold.	9	4	4	1
Taktfull håndhevelse av disiplin.	10	7	10	7

UTNYTT VENTETIDEN

En universitetsprofessor som var meget lykkelig gift, holdt en tale til et kull mannlige studenter som nettopp hadde avsluttet sine studier. Blant de gullkorn han ga dem med på vegen var følgende: «Kjære unge venner. Mange av dere kommer til å gifte dere. Tillat meg å oppfordre hver og en til å være tålmodige mot den kvinne han blir gift med. Bli ikke irritert om hun ikke alltid er presis eller ferdig til å gå til avtalt tid. Ha alltid en god bok for hånden og studer den mens dere venter. Og mine unge venner», professorens smil var helt uten ironi, «jeg spår at det vil forbau-

se dere hvor meget dere da vil få tid til å lære».

TIL ETTERTANKE

Ingen egenskap er så sjarmerende som et lyst og vennlig sinn. Det er en stor feil å tro at dette utelukkende er naturens verk. Det er i like høy grad uttrykk for kultur.

Hvis du ikke holder ut å være alene er det sannsynlig at andre også har vanskelig for å holde ut med deg.

Å se hva som er rett og ikke gjøre det, er mangel på mot.

Confusius.

Hva setter De mest pris på?

Det har vært gitt ut et spørreskjema til enkelte med 10 spørsmål om hva de finner å være av mest interesse, og annetsteds i bladet står disse spørsmål oppregnet med de forskjellige svar.

Bladet har forelagt meg disse spørsmål, men jeg ser meg ikke i stand til å nummerere disse således at jeg er tilfreds selv. Av den grunn vil jeg besvare spørsmålene gruppevis.

Det som etter min mening for både en arbeider og en funksjonær må være av den største betydning er trygghet, full anerkjennelse for godt utført arbeide og godt forhold til arbeidskameratene. Disse tre ting er det som man som menneske må sette høyest. Hvor forferdelig er det ikke i all ting her i livet når man ikke føler seg trygg, ikke blir anerkjent og ikke har et godt forhold til sine medmennesker. Det tarer på sinnet, gjør livet ubehagelig og man blir ikke i det humør som skal til for å ha et harmonisk hjem. Derfor setter jeg bestandig trygghet i alt det jeg gjør som det største her på jorden.

Har man disse tre ting da oppnår man lett alt det andre som står i spørreskjemaet, ti er man trygg og står i et godt forhold, da får man gode arbeidsforhold, og da blir det disiplin, da har man interesse for arbeidet, og da blir det en vennlig forståelsesfull holdning fra arbeidsgiveren, og som følge av dette gjør da også alle sin plikt med resultatet en god lønn.

Vi nærmer oss nu årsskiftet, og jeg ber da hver enkelt en, både funksjonær og arbeider, å se tilbake på det år som nu løper ut, og overveie med seg selv om det ikke er sådan som ovenfor anført. Skulle noen komme til en annen mening så forsøk da i det år som kommer å leve etter de retningslinjer som ovenfor er anført, og jeg er da sikker på at man ved neste årsskiftet vil se en forandring.

Jeg benytter derfor også nu

Den gangen vi blei aksemagter med busk- mennane.

Det ikke så farlig å fortele det nå som atte di vel har fått gravt ner pillarsøylane onder den nye fabrikk.

Dere skjønner vel det at vi hadde nokså møe trøbbel me å komme ner med disse pillarsøylane di kaller di, på fast fjell. På ett sted gravte di i flerfoldige måner, og det foronderlie va atte di siste ugane va det lissom krukka i Resepta som arldrien blei tom. — Sanda strømte opp a bonden lisså fort som de skoffa opp.

Æ syns det va litt rart, og da æ å Ludvi va der en ettermidda aleine, blei det førstens nifst. Sanda blei plutselig så lett, nesten som kagesmuler må Dere vide. Det va begønt å mørkne liddegranne, men plutselig ser æ lys i bonden a sjakta. — Kors på halsen og kys i taget på att æ snakker sant! — Ei lysåbning uendelig langt vekke, og så, ja nå må Dere holde Dere fast: I åbninga så æ plutselig et fælt, svart ansikt, å ansikte hadde et kyllingbein på tvers i nasa. Å haue var bare sånne hottentotter som busk mennane pleier å kalle for hår.

— Å du forskrækkelse, å galt kan æ ha gjort, tenkte æ, atte dette skolle vederfares mæ. Å i all verden e det æ e kommen hen — det skolle vel aldri være — men så blei æ så redd atte æ vrælte: Det e'kke mæ som ha med dettane, det er Betongbygg — trækk mæ opp Ludvi, skreig æ. Ludvi lå på maven å bare glante med øyer som sto langt uda haue på an.

— Ja æ veid ikke åssen æ kom opp, og ikke Ludvi heller etterpå.

anledningen til å takke allesammen på Hunsfos for det året som gikk, og ber om fortsatt godt samarbeide i året som kommer.

Tilslutt ønsker jeg alle en lykkelig og god Jul.

Hunsfos, 12. desember 1949.

Johs. B. Knobel.

Æ ska'ke trøtte dere me detalier, me fikk da tag i insjinøren. Han blei førstens bleik — så grøn, så rød og teslutt blei han go å brun som han pleier vere. — Å e det dere ha gjort, sa an. —

Vi hadde ikke gjort noe større denne ettermiddaen, sa æ te an.

— Ja det va ligt sæ, sa an te mæ, men kom me mæ. Å så to an vårs me sæ hjem å viste vårs sån globuss, som ikke e anna enn ei forminska udgave a jora i full størrels. — Her ligger Norge, sa an og peigte, og her heilt på ondarsia der ligger Nyseland. — Å den som ikke nye kan, han hører hjemme i Nyseland — sang æ, æ trodde han dreiv me ablegøyer. — Dette herrane æ'ke noe å lege barnekammer me, sa an. Det heider Ny Seland, og det lannet ligger på den andre sia av jordkula, og du å Ludvi har gravt dere heilt igjennom å ud på den andre sia. Når du så e ferdi me å glåbe, å har fått kjeften din igjen, så kanhende du kunne løbe etter hjelp, sa an.

Ja, så va det igronnen ikke meir å fortelle, uden det atte di helte tusener milioner sekker me sement ner i sjakta, men først kjørte de ei kjokk jernstang tvers gjennom jora. Som dere vel kan skjöne kan'ke sementen renne oppover nå han e komme forbi midten, og derfor så måtte di sende fleire hundre tankskiber fulle av sement rundt jora til Nyseland. Å for det atte det skolle gå fortere skrudde di to å to båder sammen, slig at hvissom den eine gikk med 12 knob og den andre med 13 knob, så blei farta jamt 25 knob tesammens. Te sist leidde di ei a de største amerikanske suppefestningane, lasta inn ei mutter så svær som eit hus å sendte han agårde til Nyseland. Der skrudde di han godt fast, å i den henger nå heile femmeren.

— Hå vil dere gjørr, sa æ te direktøren en a dagane, hvissom atte noen a di buskmennane skrur laus denne mutteren? Veid dere hå han svarte: Hvissom atte noen får en sån ein svær skrue laus, da bler det ikke greitt for noen av oss, sa an. Å så så han så rart på mæ da an sa det.

Pitter.

Bedrifts-sangkor.

Har med stor interesse lest S. S. artikkel i H. P. nr. 6, og er helt enig i at et bedrifts-sangkor skulle være ønskelig også her på Hunsfos. Slike kor er æt på flere bedrifter i landet, for ikke å tale om våre naboiland. Kor av så høy kvalitet at de har opptratt i kringkastingen, så hvorfor ikke her på Hunsfos. Her er sikkert like godt med stemme-materiale som andre steder, og kommer vi bare igang og interessen er der, skulle vi kunne nå langt, (mer enn til husbruk til og med). Skal det være et bedrifts-kor må vi ha våre damer med, det er vel ikke mer enn rett å rimelig? (Demokrati, kvinnens likestilling o. s. v., er noe en må være ytterst forsiktig med!) Endel av de interesserte er gitte, og deres såkalte *bedre* halvdel ville kanskje med glede være med i et kor, så hvorfor ikke, (tenk på hustruene.) Jeg tror ikke det faller uten om rammen av bedrifts-kor. Ja det er et forslag, og dette samt andre spørsmål vil selvfølgelig bli drøttet på fødselsdagen, og der bli vedtatt eller forkastet. Det kommer jo også an på kvinnen selv. Og så til alle sang-interesserte, om du står i et kor før eller ei, kvinner og menn skriv dere straks som medlem av Hunsfos Bedrifts-sangkor.

. . y.

Nøtter til julebordet.

Problembarnet stiller oss følgende oppgaver. Løsning et annet sted i bladet, men titt ikke på forhånd.

1. Ingeniørene sammenkalles i all hast foran fabrikkpipa. Direktøren med det skarpe øyet har oppdaget en maur som går i spiral med stigning 1 : 10 utvendig på pipa. Han har straks klart for seg hvor lang veg mauren må gå for å komme fra pipas fot (ytre diameter : 4.10 m.) til pipas topp (ytre diameter : 2.44 m.), men ingeniørene — som hadde lagt igjen regnestavene og dermed også besindelsen — kunne som vanlig ikke gi svar på rede hånd. Kan du? Pipas høyde er som kjent 65 m. «Men sett», sa direktøren — om

mauren hadde gått rett oppover pipa og for hver 2 m. den kom i været, fallt den 1 m. ned, hvor langt måtte den da gå for å komme til toppen? Tenk på disse spørsmål mine herrer, og bli like vise som mauren.

2. Maskinmester Hauge satt naken i en båt laget av en hul trestamme midt ute på Venneslafjorden. I hånden hadde han en strikkepinne — hvilket forøvrig var det eneste han hadde med seg. Han ønsket å vite om pinnen var magnetisk og avgjorde dette på forholdvis kort tid. Hvordan? Det skal bemerkes at han klarte oppgaven bare ved hjelp av strikkepinnen, og gjorde f. eks. ikke bruk av det jordmagnetiske felt.

3. Piter i bokholderet gir oss denne oppgaven. La oss si at selvkostende for vår cellulose er kr. 600.— og at det under papirfabrikasjonen tapes 2 % av cellulosen. Hvor meget koster da 1 tonn cellulose i papirfabrikken.

4. Hvor meget friskvann bruker cellulosefabrikken gjennomsnittlig pr. min. ved full produksjon (blekeriet tas ikke med)? Ca. 180, 1800, 18000 eller 180 000 liter.

5. Hvor mange trappetrinn må Georg Johnsen gå for å komme fra gården til kokeritaket og ned igjen 20 ganger? 532, 1032, 5420 eller 10320?

6. Er dette en regnskapssjef kjent for alle Hunsfospostens lesere, eller hvem er det?

Fra sykekassen.

Første oktober fikk styret for sykekassen et skriv fra herr ing. T. Pettersen hvori meddeles at han ønsket å slutte som forretningsfører for sykekassen ved årets utgang. Styret forsøkte å bevege herr Pettersen til å fortsette, men måtte bøye seg for hans ønske. Det lyktes dog å få ham til å fortsette som kasserer, (inntil videre) så vi ennå forhåpentlig i langt tid framover vil få nytte godt av hans store innsikt og arbeidskraft.

Stillingen ble som kjent lyst ledig ved oppslag i vakten. I styremøte 15. novbr. ble herr N. Engh ansatt som forretningsfører fra 1/1 1950.

Pettersen har vært forretningsfører siden mai 1938. Samtlige medlemmer vet hvorledes herr Pettersen har skjøttet stillingen, så nærmere omtale herom skulle vel være overflødig. Når han nå slutter er sikkert alle enige med styret i å gi ham sin varmeste og velfortjente takk for det store arbeide og de ofte tunge tak han har tatt, for å ivareta medlemmenes og kassens interesse på beste måte.

Vår varmeste takk herr. Pettersen.

For styret
Henry Jensen.

SMÅPLUKK

For penger kan man få alt heter det, men det er ikke sant. Man kan kjøpe seg:

Mat — men ikke appetitt.
Medisin — men ikke helbred.
Seng — men ikke søvn.
Bøker — men ikke klokskap.
Prakt — men ikke dannelsen.
Fornøyelse — men ikke glede.
Kamerater — men ikke troskap.
Tjenere — men ikke Ære.
Rolige dage — men ikke fred.

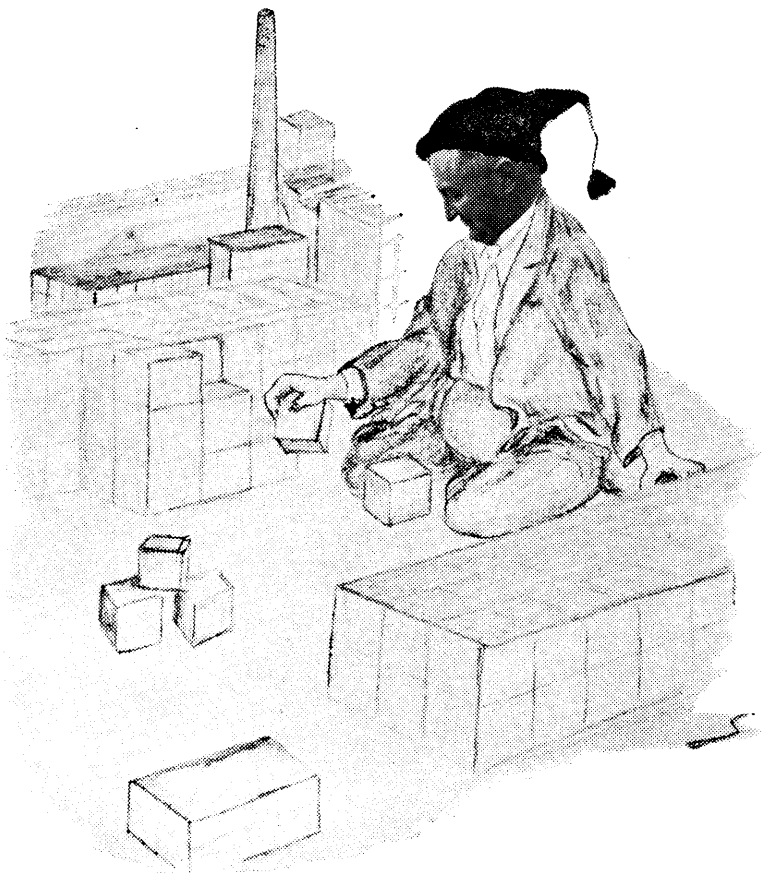
For penger kan man få skallet av alt, men kjernen kan man ikke kjøpe.

Man skal ei lese for å sluke, men for å se hva man kan bruke.

Ibsen.

Arbeide er en stimulans til arbeid og lediggang en stimulans til dovenskap.

Johs. B. K n o b e l, «Nyanlegget — byggetrinn II.»

Direktøren har nå utgitt artikkelserien II vedrørende nyanlegget. Her kommer han inn på fabrikkens videre planer, og fremhever at det ennå finnes plass igjen på tomte. Han velger å gå inn for centraliseringslinjen, og foreslår at det nye Herredshus bør plasseres på den ledige plass. Et nytt posthus inngår som en naturlig del av et forretningskompleks på tomte, og da Hunsfos jo er en fremtidsbedrift bør også Gamlehjemmet plasseres her. — Derved blir Hunsfos det naturlige centrum hvorom bygda dreier seg.

Bernhard Olsen: «Lille Askedalen - byggetrinn II.»

Jeg vil operere med byggetrinn jeg også, skriver Bernhard, og opplyser at den skjevhet i bakken som løperne i fjor satte liten pris på, skal opprettholdes. Derved oppnås automatisk samme hoppstil som han har lansert i de senere år, og som han mener idrettslaget bør gå inn for. Stilen har meget tilfelles med en hunds laden, men forfatteren advarer mot at likheten blir helt identisk.

Trygve Pettersen: «Kassa som bærer seg.»

Illustrasjonen viser (for-)fatterens triks for å få sykekassen til å bære seg. Men, sier han, det må gjøres med godt humør og på gummisåler.

Tønnes Bru fjell: «Hele folket på ferie.»

Denne boka vil sikkert bli populær. Forfatteren har forøvrig rettopp studert civilforsvar i Oslo med henblikk på å forsvare kvinner og barn på Husfosheimen, noe som sikkert blir til gjen-sidig glede.

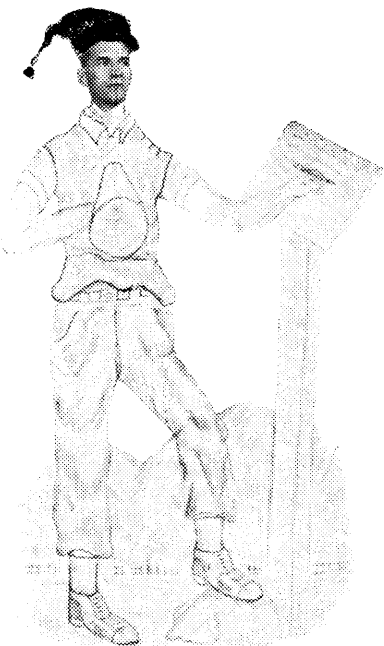
Bøker

utsprunget fra julenissens
forlag julen 1949

Ingulf Reinhartsen: «Skytefinesser.»

Skytekongen med det gode skuddsmål vil i året som kommer benytte alle de finesser som er omtalt i denne boka og julenissen spår at det ikke blir bom denne gangen heller.

Erling Røllend: «Det en har i beina må en også ha i hue og i kjeften.»

Vår utmerkede idrettsreferent og «annonsør» har med denne boka slått hue på «spiker'n» (speker'n). — Forf. nevner intet om sin «bi»-virksomhet.

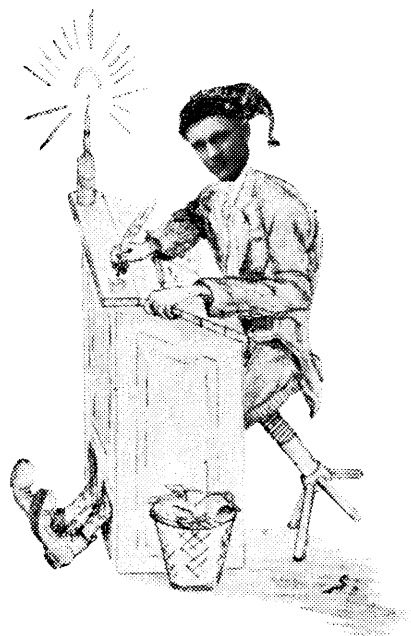
Verkmester Larson: «Alt vedrørende smøring.»

Forfatteren fremhever hvor lite økonomisk det er å smøre nå når oljen er så dyr og verkstedet har lite å gjøre. Derimot kan det være påkrevet å smøre ingeniørene rikelig med tålmodighet. Forøvrig er boka spekket med rammende bemerkninger og godt humør.

Onkel Magnus: «Nissene på Hunsfos.»

Forfatteren, som selv er Hunsfos største julenisse, har meget godt å si om smånissene. Vi på vår side vil karakterisere kjempenissen som Hunsfos' venn nr. 1 med det store hjerte, og vi tildeler han den orden, som er avbildet ovenfor, med bleket papirhyssing og sløyfe av royal.

Nils Voreland: «Mine smørejobber.»

Nils forteller at han begynte som skismører med fykende resultat, og fortsatte sin karriere «i det gamle».

I herredstyret kan det hende at enkelte medlemmer undertiden både knirker og skriker, men med litt smøring fra Nils gir det seg snart. Ovenfor ser vi ham smøre ned noen gullkorn for arbeiderforeningen — dette er hans yndlingsbeskjeftigelse. — Det sier seg selv at denne boka går som smørt.

Julekveld på Setesdalsheiene 1942

Vi var blitt droppet en av de siste dagene av november 1942 et sted i det sønnenfjellske ca. 1000 m. over havet. Til å begynne med hadde vi hatt endel trouble med å finne igjen utstyret vårt som blåste bort for oss, — eller rettere sagt — som vi blåste bort fra. Men etter et par kalde og ubehagelige døgn fant vi da både stoffet vårt og hytta — Jøssingbu — som skulle være vårt hovedkvarter. Etter at radioforbindelsen var opprettet dro en av oss ned til mere civiliserte egne for å søke kontakt med vår organisasjon, men kom tilbake med den sørgelig beskjed at nesten hele ledelsen var arrestert eller rømt og at organisasjonen på det nærmeste var sprengt. Mens vi avventet nærmere instruksjoner, ble vi imidlertid lovet et fly med matforsyninger og i godt humør gikk vi igang med å gjøre H. Q. så komfortabelt som mulig. Hytta var plankebygget, ca. 3 x 4 m. og temmelig trekkfull, og for å bøte på dette fikk vi gjennom vår nærmeste forbindelse i dalen kjøpt noen reinskinn og noe cellulosepapp som sammen med de forhånden-værende materialer, gjorde utrolig meget til etterhvert å gjøre Jøssingbu til et ganske koselig tilholdssted.

Ja, dagene gikk, som det heter i alle julefortellinger, og så sto julen for døren. Julekvelds formiddag dro vi ned til folkene våre på heigården for å ønske god jul. Der ble vi gledelig overrasket over en diger pakke fra en hyggelig doktorfrue som vi tidligere hadde gledet med litt kaffe og sjokolade etc. Etter først å ha fått et anseelig elgelår og fire flasker hjemmebrygget øl, kommer til slutt gardjenta med et spann med rømme, idet hun sier: «Nå dykken no he' kome heim til Noreg til Jol, so lyt dykken no he' ein skikkeleg jolegraut au.» — Tungt lastet med de gode gaver sier vi: God Jul og takk for oss», og legger iveri innover fjellet. Det er ikke før vi er nesten fremme ved Jøssingbu at vi blir

klar over at ingen av oss har kokt rømmegraut før, men som de mesterkokker vi mente oss å være, så vi kvelden trøstig i møte. Mens jeg satt og «sveivet» opp akkumulatoren» til kveldens juleutsending fra London, fikk min kompajong den smukke idé å vaske gulvet til jul, noe som falt mindre heldig ut, idet ca. 25 kuldegrader på vidda på et blunk omgjorde hans ærlige anstrensninger til en glimrende sklie — for ikke å si skøytebane. — Om sider ble julepakken fra doktorgården åpnet under stor spenning, og overgikk alle forventninger. Etterhvert kom der til syne: fattigmann, smultringer, sandkaker og peppernøtter, epler og løk, en juleløper med nisser, juleklokker og grisehoder, og en masse norske flagg, en pakke julelys, og endelig en flaske likør og en halv flaske sykebrennevin. Vi bare satt og glodde, men så — hei — her skal det bli julekveld. Den hemmelige angsten for at den første julekvelden i Norge skulle bli akkurat lik en annen hverdag med pemmikan og eggepulverprodukter, forsvant som dugg for solen. Store, tykke skiver av elgelåret skjæres, og snart sprer duften av biff med løk seg i hytta så det river i ganen. Her er vi på «hjemmebane» med trening fra «hjordtefestene» i Scotland, mens rømmegrautens tilblivelse frambyr et meget større problem. Etter en lengre diskusjon blir vi dog enig om framgangsmåten, og — sesam, sesam — etter noen tids iherdig røring i gryta «sviver» den som det tekniske uttrykket visstnok er.

Imidlertid er klokken blitt $\frac{1}{2}8$, antennen settes opp og «grammofonen», som vår venn dølen kaller radioen, blir tatt fram fra sengen, og så hører vi plutselig kongen tale fra London til sine landsmenn ute og hjemme. Vi føler oss igrunden både ute og hjemme på samme tid, — uten å kunne være sammen med hverken gutta i Scotland eller våre kjære hjemme. Den samme

klumpen kommer i halsen som da vi ifjor hørte kongens tale hin minneverdige julekveld på Glenmore i Nord Scotland. Straks nyhetene er slutt slås radioen av, vi må spare på akkumulatoren, sier telegrafisten, og vi er igjen alene på vidda. Men så hiver vi oss over bordets gleder, og det skal sies til vår egen ros at bedre kokker kan umulig Kp. L. noen gang ha sendt hjem til Norge. Da hytta ved hjelp av de mottatte gaver har fått et riktig hjemlig skjær kan vi forsikre om at det er stor julestemning da vi hver glasset (d. v. s. koppen) og ønsker hverandre God Jul.

Da julegrauten og to kjempestore biffer pr. mann pluss en boks hermetiske aprikoser er fortært må de forspiste mesterkokker innta horisontalen et par timers tid, men noen kopper med «geriljakaffe» med kaker, likør og to for anledningen spesielt medbragte cigarer bringer oss straks tilbake til livet. Mens vi sitter slik og koser oss begynner vi å skåle, — for kongen, for familiene våre og for kameratene på jobb og i Scotland, og etterhvert siger alvåret inn over oss, uten at jeg derfor vil si at vi blir oversentimentale. Et spedt forsøk på å syngre noen av de gamle julesangene faller ikke særlig heldig ut, især ikke sammenliknet med den overveldende julesangen på Glenmore året før. Vi er ikke akkurat noen operasangere noen av oss. Men plutselig er det en melodi vi får litt sving på: I'm dreaming of a white Christmas, just like the ones I used to know. (Jeg drømmer om en hvit jul, slik som jeg husker den fra før.) Riktignok er det en litt original julesang, men vi har gått og mumlet og nynnet på den siden vi så en Bing Crosby film like før vi startet fra England. Vi rusler utenfor hytteveggen en tur, og så kommer det tørt fra kompanjongen min: «Vi behøver visst ikke å drømme om en white Christmas. Og det skal være sikkert. Rundt omkring så langt

Dyreflesket gikk fløyten.

Følgende historie som er hentet fra en heiegård på Sørlandet gir oss et godt bilde på at jule-slakting ikke bare er moro.

«Æ tru mest mannfolka æ redde. Tru du 'kje dei sidde å grue som bånsonger som venta på juling, fordi de ska ta live a julegrisen. Æ det mannfolk sånn noe». Det var kona på gården som så seg arg på feigheten. Bonden og sønnen hadde nemlig, ikke uten påtrykk fra kona, bestemt sig for å greie slaktingen av julegrisen selv i år. Men de angret sig, og utsatte tidspunktet stadig; og tiden skulle vise at det var berettiget, om enn på en annen måte. Mens karene en dag satt og slipte slaktekniver for minst 10. gang, kom Tønnes, naboen ruslende, utstyrt med Krag og ryggsekk. «Æ kan sjønne det æ fare for julegrisen nå», hilste han på sin noe brautende måte idet han ser hen på de store slakteknivene.

«Ja», svarte bonden; «mi skulle nå lissom det ja, men mi syde veldig med det begge to».

«Det er vel ingenting», sier

øyet når ligger vidda og fjelltoppene krittende hvite og glittrer i måneskinnet. Det eneste som bryter den hvite flate er Jøssingbu og en stor rullestein bortunder en fjelltopp. Vi står en stund og betrakter det praktfulle sceneri. Selv snestormene holder julefred og lar månen, myriader av stjerner og en aning av nordlys gi et overveldende inntrykk av fred på jorden. — Men frosten biter i ørene, og vi trekker oss inn i varmen igjen. Epler, sjokolade, Players og mere kaffe får tiden til å ile, og plutselig er klokken 11, og vi må gjøre lykter og utstyr i orden i tilfelle våre engelske venner skulle finne på å la dale ned til oss noen julegaver i form av de lovende forsyninger. Så er det å sitte vakt resten av julekvelden til klokken er 4 om morgenen. Dette er nemlig før særmeldingenes og chak-signalenes tid. — Dessverre, det ble ikke noe fly den natt.

Thrush.

Tønnes nokså karslig. «Hvis du vil, kan æ godt skyde han æ».

Bonden smiler ved seg selv, ved tanken på Tønnes bekjente dyreskjelv og forstår av brennevinslukten hvor motet hans er hentet fra; men tilbudet er for fristende. «Ja, hvis du ville det», sier bonden, og liksom drar litt på det; «så var du veldig grei».

«Få ut grisen», kommanderer Tønnes, som om han riktig har fått kampgløden, «så ska det 'kje stå lenge på». Ved felles anstrengelser fikk de grisen ut på tunet. Ved synet av det levende dyret var det liksom Tønnes tvilte litt, men riflen kom allikevel opp til skulderen. Rifleløpet svinget faretruende, og det var nesten så bonden angret. Men der smalt det. Et hjerteskjærende skrik fra grisen skar gjennom luften og i vill flukt forsvant den nedover jordene. Tønnes, som et øyeblikk bare sto måpende, syntes snart å fatte situasjonen. Han grep en øks og satte etter i fult firsprang, men bonden likte ikke uttrykket i ansiktet hans. Det ble en jakt som sent skal glemmes. Grisen føre og Tønnes etter i det han svinget øksen og ved sin hujing liksom forsøkte å overdøve grisen hyl. Galskapen, som nå tydelig helt hadde besatt Tønnes, ble bare værre etter som jakten varte, og dette var noe den stakkars grisen fikk føle. Det ene slag etter det annet traff grisen, men den fortsatte sin ville flukt tilsynelatende like frisk. Bonden som nu hadde sanset seg kom løpende nedover jordet i håp om å få stoppet dyreplageriet.

Men innen han når frem har tydeligvis Tønnes' øksehammer truffet på et mere ømfintlig sted, for plutselig går grisen hodestups i bakken.

«Der gikk juleflesket», utbryter bonden, som straks var klar over at det blåbankede flesket var ubrukelig. Tønnes, som etter hvert fikk vettet igjen, forstod nu hva han hadde gjort. Det var derfor en noe slukøret Tønnes som uten et ord ruslet oppover mot heia. Ennu en gang hadde dyreskjelven tatt makten fra ham, og at «oppstiverne» ikke hadde hjulpet, var mere enn han kunne forstå.

Felles-tur til Danmark.

Etter anmodning av Red. måtte jeg love å skrive noe om denne turen.

Initiativet til disse felles reiser er tatt av Jalmar Pedersen, Hirtshals, som i sin hilsningsstale slo fast, at det med vennskapsbyer kan være vel og bra, men at det er av langt større betydning at det jevne folk kommer sammen og utveksler meninger og lærer hverandre nærmere å kjenne. Disse reiser er det meningen skal bli så rimelige som mulig, da det er forutsetningen at man skal bo gratis hos sine verter, det gjorde danskene når de var her i 1948 og vi nå i sommer. Som reisekomite var valgt H. Olsen, Kr.sand, J. Simonsen, Oddernes og undertegnede fra Vennesla Arbeiderparti. Det viste seg at der var like mange fra Vennesla alene som fra de to andre kommuner tilsammen.

Følgende var med fra Vennesla: Nils Voreland, Trygve Larsen, Josefine og Ruth Homme, Signe Verås, Anna Bergkvist, Jenny Ravnevand, Anders Andersens (Goli), Ingulf Reinhardt-sen. Engly og Jan Lie, Arne Systad, Ø. Wexeng, fru Boie Moen, Jakob Nygård med frue og et barn, Kåre Abrahamsen, Alfred Reber med frue og Erling Lund med frue og et barn.

Vi reiste fra Vennesla torsdag 29. juli og hadde for anledningen leiet en rutebil for å slippe og bære koffertene, og kom til Kristiansand ved 23-tiden. Ja, så skulle vi gjennom nålovet, tollene, men det gikk glatt, tolderne så litt på det øverste i koffertene og klappet dem da igjen. En unntagelse var min egen koffert, låsen hadde slått seg vrang og ville ikke opp. Spørsmålet var hvor meget tobakk jeg hadde med. Jeg kom ombord som siste mann. Båten var fulltegnet, og det så ut som det skulle bli trangt om plassen, men vi hadde sikret oss 23 køyplasser så alle damene kunne få lagt seg, samt endel av mannfolkene. Men ingen tenkte på å legge seg før de hadde besøkt kjosken ombord og fått kjøpt det de kunne av sukker og

Hilsen fra styret.

På styrets vegne vil jeg takke samtlige ansatte for utmerket samarbeide også i år i alt som vedrører Hunsfos Fabrikkers interesser. Dessuten vil jeg ønske alle en riktig god Jul.

Hunsfos desember 1949.
Magnus Christiansen.

Hilsen fra Hunsfos Arbeiderforening.

Styret for Hunsfos Arbeiderforening vil gjennom Hunsfosposten få ønske alle ved Hunsfos fabrikk en god Jul, og et fortsatt godt samarbeide i det nye år.

Ingulf Reinhartsen.
Nils Voreland.

sigaretter, og her stod det kø i flere timer. Men nå var vi kommet et godt stykke ut fra land og Jylland viste seg sitt rykte verdig, den rullet ganske godt og dermed forsvant de som hadde køyeplasser ned og la seg. Vi ble en liten flokk igjen på mellomdekket, men her stod humøret på topp hele tiden med trekkspill og sang. Som jeg sitter her i en god stol kommer Kåre færende akterover, putter hodet ut gjennom et hull i presseningen og må ofre det han hadde spist, og ikke bare han, men en god del av passasjerene gikk samme veien. Jeg ser bort på den gode Nils. Han hadde sagt til meg på arbeide at han alltid ble sjøsyk når han hadde vært hjemme og skulle ut igjen før i tiden når han seilte, men nå er humøret på topp. Værre var det med Engly, han sitter blek og stille i en stol og da kona mi kommer hen til ham, sier han med bedrøvet stemme, å Olaug du kan ikke tro hvor sjuk æ har våre, æ måtte ofre to ganger. Men nå seilte vi inn gjennom åpningen i moloen og klappet til kaia i Hirtshals. Der sto våre verter med Jalmar Pedersen i spissen og ventet på oss. Kl. var nå 6. Det gikk også fint her med tollene, og vi samles nå i en stor hall, og verter og gjester hilste på hverandre.

Vi gikk nå med våre verter, hver til sitt hjem, og her sto der veldekkede border, og spør om det smakte.

Selve oppholdet beskrives i ett senere nr.

--- Forts.

Bøker fra julenissens forlag.

Schopp: «Syndefloden i kubbhaugen».

Det nye overrislingsanlegget byr på flere fordeler, sier mesteren, bl. a. oppnåes permanent søledykke på veien ned til Hunsfos, havene omkring vannet, og Torjusen kan innta sine kjære bad på balkongen (i den anledning har Hugo satt opp en skjerm mot veien for å gardere sin charm mot interesserte kvinnelige kikkere).

Rhode: «Fabrikasjon og salg av Hunsfospapir».

Gangen er følgende, sier forfatteren: Ordenen utskrives av en formann som heter Andersen, en innkjøpsjef som heter Andersen skaffer hjelpestoffene, som bringes til hollenderbas Andersen av en tomteformann som heter Andersen, papiret kjøres av en maskinfører som heter Andersen og blir solgt gjennom salgsdirektør Andersen.

Klager på papiret mottas av en direktør som heter Knobel, og da blir det ikke greit å være Andersen.

Kvanvig: «Ny viftekonstruksjon».

Kvanvig er en lur rev. Han omtaler i boka si en sinnrik vifte, som han har konstruert.

Vifta gir så stor trekk at om en putter ukelønna inn i den ene enden, kommer det bare så meget ut igjen at en såvidt har nok til å betale Hunsfosposten. Vifta blir tatt i bruk fra nytt år.

Rikard Fossheim har utgitt en bok: «En herre med bart».

Skjenneberg: «Lerken slår i sky sin drill».

Han opplyser at medlemstallet i sangkoret «Lerken» begrenses oppad til det som blir plass til på tomte, og at han ikke selv kan være «alt».

Kristoffer Hæstad: «Småprat i ledige stunder».

Gustav Arstad: «På hundejakt».

Johan Finnstad: «Riv ned og bygg opp».

Anders Andresen og *Sverre Røllend* må først belegge sine ord med flis og det vil ta lang tid før boka kommer.

Tor Omdal og *Viktor Beurling* har utgitt en ny ordbok. Det språk vi har fra før er ikke søffig nok.

Ønskeliste til Julenissen:

Vårt ønske til jul er en telefonkiosk. Den nåværende ordning i fyrhuset er ikke god.

Arbeiderne.

Direktøren ønsker noe å gjøre.

Einar Birkeland: En venstrestyrt rullemaskin, dirigerbar med storetromme og transporterbar på motorsykkel.

Meyer Knudsen: Flere tillits-hverv innbefattet red. av Hunsfosposten.

Birger Fjeldstad: En kone, helst av norsk eller kinesisk opprinnelse. Bill. mrk. Hjemmehygge i få ledige stunder. Interesse: Papirklager.

Joreid: Et dusin helblekete bleier med hvithet 92 P. F. I., en rangle og mer nattero.

Victor Svendsson: En kokerhals med halsesyke.

Adolf Ellingsen: En bløtkake i mange etasjer.

Jens Gunufsen: Ønsker å være tvilling, han har så mye å gjøre.

Julenissens nyheter:

Baron Gustaf Johanson akter å tilbringe julen ved Rivieraen. Han flyr i privatfly fra Kjevik og tar med *Nils Engh* som tjener. Det blir kortere opphold på Tromøya.

Askedalsbakken.

Bernhard har nesten vært ale-
ne om arbeidet i bakken i år. De
som skulle hjelpe han har trodd
at Gerhardsens appell om større
arbeidsinnsats bare gjaldt Bern-
hard.

For sitt arbeide er han utnevnt
til «ridder av St. Askeladden».

Ole Mangseth gjennomgår en
foryngelseskur, og han tror selv
at fabrikken kan vente noen år
med å sette opp heis i kokeriet.

Truave Tønnessen: Har fått
nok av småaviser og vil fra nytt
år av bare ofre seg for Hunsfos-
posten.

Det meddeles at det engelske
firma *Vickers Ltd.* er gått kon-
kurs etterat *Erling Sakariassen*
har overtatt fabrikkasjonen av
sjabere.

Politiet har måttet gå til hus-
undersøkelse hos den kjente skap-
sprenger *Otto Heiseldal*. Merkelig
nok er det ennå ikke funnet noen
større verdisaker hos han.

Det meddeles fra verksmeste-
ren at han har måttet sette den
kjente temperamentsfugl, *Otto
Larsen* i bur, og at *Oskar Hansen*
er blitt sprinter på sine gamle
dager.

Tønnes Tønnessen likte seg
inntil han ble syk oppe i høydene
på fjellet, men er nå trukket ned
på landejorden av søster *Gunvor*.

Hans Torsen freser så det
gnistrer, og det er få som uten
frykt tør komme han nær.

Nils Lislevand: Arbeider p. t.
med siste Pariser-model, den blir
rød den også.

Gustav Beurling: Har allerede
fått smake julegrisen.

Nils Modalsli har i disse dager
omlagt produksjonen fra grønfør
til juleleder.

Otto Hagmann klager over at
svært mange holder hus fordi de
ikke har leilighet.

Torkild Hodnemyr meddeler at
arbeiderne står og venter på å
komme gjennom vakta. Det er noe
galt med klokkene, men han tror
at de kan slippes hjem om noen
timer.

Forlovelse er inngått mellom
A. Andersen og *Stoa*. De treffes
oftest i smørommet kl. 5.

Svar på noter:

1. I spiral må mauren gå $65 \times 10 = 650$ m. (stigningen var jo 1 : 10).
Pipas form og tykkelse spiller for-
øvrig ingen rolle for resultatet. Rett
opp må mauren gå 128 m.

2. Ole delte strikkpinnen i to deler
— litt tid tok det å vrikke pinnen av,
men han kunne snart gi svar på spørs-
målet. Hvor lang tid brukte du?

3. Riktig: 980 kg. koster kr. 600.—
= kr. 612.24 pr. 1000 kg.

Galt: Kr. 600.— + 2 % = kr. 612.—.

4. Ca. 18000 liter pr. min.

5. Georg må gå 133 trinn X 20 X 2 =
5320 trinn ialt.

6. Det er her ved klart hvem vår
Hugo slekter på.

Universitetsuret vil heretter
bli stilt etter *Sven Beurling*.

Stalin og Truman ventes til
Hunsfos i julen. De skal studere
A. Risdal og *D. Lavold* for å lære
hvordan vest og øst lar seg for-
ene.

Det forlyder at Kilebo er blitt
aksjonær i Skotselven Cellulose
og i Gøta Sulffabrik.

H. Knobel meddeler at i Ameri-
ka har papirmaskinene nå nådd
lysets hastighet — 299796 km.
pr. sek. — Maskinbetjeningen
hadde ikke noe å gjøre d. v. s.
de satt og røkte sigar hele skif-
tet (denne skikk vil også bli inn-
ført ved P. M. V.)

Kjærstad arbeider også når han
har fri.

Verdensnytt: *Phojo Christiansen*
reiser til London i slutten av desember
for å gifte seg med *Margarethe Rose*.

Den ellers besindige *Vinger* mistet
hodet her om dagen, men det gjør
ikke noe, for han har et tredobbelte
i reserve hjemme.

FRA A TIL D.

Har vi sagt A
må vi også si B.
Den som vil C.
er klar over D.

«Jeg er så sulten at jeg kunne spise
en hest», sier en beleven herremann
som sitter og venter på middagen.
«Pussig tilfelle» sier kelneren idet han
plaserer kjøttretten forann ham.

«Gifte meg? Jo bare jeg kunne få
tak i leilighet». Kan dere ikke bo hos
din forlovedes foreldre? «Nei, de bor
hos sine foreldre».

Takt er å få sine gjester til å føle
seg hjemme, selv om en ønsker de var
der.

En lærerinne sitter på en overfylt
trikk. Hun synes hun ser et kjent an-
sikt lenger bak i trikken og hilser
og smiler. Mannen gjør ikke tegn til
å hilse igjen, og situasjonen blir ikke
bedre da hun roper: «A unnskyld meg.
Jeg trodde De var far til et av barna
mine».

JULEGJESTEN

*Snart er Julen inne, med sitt kjære gode minne,
om Ham som kom til jorden for å bringe,
oss håp og glede, fred i sorgfullt sinn.*

*Han vil så gjerne gi deg fred du venn som strider,
og med din sjelekval alene går og lider.
Skal Han i denne jul få komme i ditt hjerte inn,
og senke julefreden i ditt trette sinn.*

*For meg er Han den kjære julegjest,
Alene Han kan i mitt hjerte skape julefest.
Når Han får i mitt hjerte bo,
da har jeg glede, fred og ro.*

*Og når jeg minnes Ham som kom fra Himlens høye saler,
her ned til jordens jammerdaler.
Da må jeg undres at Han kunne ofre alt,
for å få frelse denne slekt som falt.*

*Tenk, at for deg og meg Han kom herved,
ja endog døden led Han i vårt sted.
Så da det lød på korset et «fullbrakt»,
var hele frelsesverket ferdig lagt.*

*Nu venter Han på lønnen for sin smerte,
skal Han som julegave få ditt hjerte.
Og når Han åpner porten til den store bryllupsfest,
må alle vi på Hunsfos da få være gjest.*

N. N.

Kombinert ferie og studiereise.

Av Henry Jensen.

(Forts. fra Novbr.-nr.)

Albion: Fabrikken er bygget 1912. Det er bare 1 maskin, flersylindret 100" bredde. Produksjon er 1.500 t. hvitt og farvet silke, tynntrykk og gjennomslagspapir opp til 30 gr. (samme kvaliteter som her skal kjøres på mask. V), hastighet 80 m/min. Alt råstoff og filler ble malt på hollendere, av hvilke der var 2 stk. Gangen for massen var som ved Brager, her var det dog 2 møller hvorav den ene var forsynt med automatisk oljetrykk. Også her var det lav vannstand i utløpet på grunn av den høye malegrad, og registervalsernes antall var redusert. Det var 3 stk. sugekasser hvorav de to var ute av drift. Suget på den tredje var ikke stor. Undre guskvals var av hårdgummi, og overvalsen av bronse forsynt med manchon. Det var bestilt ny overvals av gummi. Fra gusken

gikk papiret med selvavtagerfilten gjennom 1. press videre over førevals og gjennom 2. press og derfra i sylindderpartiet. Dette bestod av 8 tørkesylindere pluss filtørkere, dessuten var det montert 2 stk. «Happer Felt Dryers», en på hver tørkefilt. Disse Felt Dryers var en slags sugevalser som trakk fugtigheten av filtene og bevirket renere filter med øket løpetid. Også her gikk papiret gjennom knivaksler og på haspe når det kjøres arkordres. Maskinen ble drevet med dampmaskin, men det var og elektrisk drift av hjelpemaskineri. Transporten var på jernbane. Fyrhus: En oljefyrt kjele.

Svelvik, bygget i 1912. 1 Yankee og 1 flersylindret maskin bredder 120 og 125". Kvaliteten vanlig M. G. og tynntrykk, Magasin, Bank o. l. Produksjon ca. 6000 t. og beskjeftiget ca. 110 arb. og funksjonærer. Fabrikken stod dessverre for ombygging av driften fra damp til el., og for slipning av Yankee-sylinder, så jeg fikk ikke sett den i drift. Råstoffet og filler ble her først oppløst og malt i en oppløsningsholl. — eller gikk gjennom fillemølle, ellers

var gangen den samme som ved de andre fabrikker. På Yankeemask. var enkelte registervalser tatt ut, men på tissemask. var alle i funksjon på grunn av de tykke sorte som kjørtas der. Det ble benyttet det gamle linjalsystem, samt dekkelstroppe istedenfor sidelinjaler. Også her ble benyttet manchon på gusken, og betjeningen klaget over denne og over ulempene med dekkelstroppene med høy hastighet på maskinen. Bakvannet ble rensset på Adka-apparat. Transporten foregikk på bil og lekter.

Buskerud: Disp. Odd Langum. Fabrikken bygget 1915. 1 flersylindret mask. 115" bredde, produksjon ca. 7000 t. — trefritt bank, skriv, offset og lignende kvaliteter. Beskjeftiget ca. 110 mann. Bedriften har vært under stadig ombygging, og det er den fremdeles. Råstoffet gikk via oppløsningsholl. til hollenderiet. Derfra gjennom slippe og maskin-kar og 2 møller hvorav den ene med automatisk oljetrykk. Fra møllene gjennom blandepumpe og en Birdsil til Vortrapsystemet og derfra til utløpskassene. Stoffutløpet var som hos oss, men det bruktes dekkelstroppe istedenfor sidelinjaler. Nytt for meg var at det bruktes såkalt «Rotabeit» mellom viren og sugekassene. Dette er en gummiduk forsynt med en masse huller, og som roterer med viren, og bevirker mindre slitasje på viren og kassene. Det ble benyttet sugevals i viren, samt 2 våtpresser med gummi og stenvals. Filtenes løpetid varierte etter kvaliteten av papiret fra 1—3 uker. Også her var det installert Happer Felt-Dryer, en på hver tørkefilt. Fra tørkepartiet gikk papiret gjennom 2 maskinkalandere og over på tamburen. Var det arkordres kjørtas det på trehylser. Saksen var av en gammel type, men ny var bestilt og de nye stativene og dreieskiven var alt ferdig montert. Rimsen ble blåst både fra rullestol og saks til fillemølle. Fillene fra mask. ble likeledes hevet i en slags vifte og blåst opp til fillemøllen. Gjenvinningsanlegg som ved mask. 3 og 4. All transport til og fra bedriften foregikk med bil. Administrasjonsbyggingen hadde fortjent en hel side for seg selv, men det blir det vel ikke plass til, så jeg skal bare fortelle at det var en gammel foreldet gård med stor piéet. —y.

«Agder Tidend»s trykkeri.
Kristiansand S.

GJELDER DET INNRAMMING, benytt da vårt verksted.

Alt i rammer, stort utvalg, hurtig levering.

Vennesla Rammeverksted.

— Arnfinn Lundevold —

VENNESLA

KOM INNOM A SE

høstens nytt i religiøs litteratur.

Godt utvalg i presanger til store og små.

OSKAR AAS & CO.

Bok- & Papirhandel.

Telefon 6818.

VENNESLA

Godt utvalg i:

dame-, og herresko, kalosjer, botforer.
beksømsstøvler (gutt, pike, dame og herre).

GUTTEDRESSER

Sparkstøttinger, Rattkjelker.

For øvrig alt i KOLONIAL

Moseidmonen Samvirkelag.

Telefon 6780.

Vikeland Samvirkelag.

Telefon 6706.

VENNESLANDS RESTAURANT

Telefon 6759.

OLAV SKISLAND

KJØTT OG PØLSEVARER

Telefon 6718.

BILSENTRALEN

anbefales.

Åpent hele døgnet.

Telefon 6777.

Koestals

ELEKTRISKE FORRETNING

Skippergt. 16

Tlf. 2708 og 2316.

Elektrisk utstyr.

Installasjonsmateriell

GODT NYTTÅR

TOBIAS
TORJULSENS ESTF.
OLE MOE

Tollbodgt. 2.

Jernvarer

Bygningsartikler

Sportsutstyr